

Ensidig sanksjonering gir ingen bærekraftig løsning

Uenigheten blant norske psykologer viser tydelig hvorfor Psykologforeningen må vise tilbakeholdenhet. Konflikten er for kompleks til å møtes med enøyde løsninger.

TEKST

Eirik-Kornelius Garnes-Lunde

PUBLISERT 9. august 2024

EMNER

Gaza

Israel

nøytralitet

foreningskritikk

konflikt

Eirik-Kornelius Garnes-Lunde

(Bilde: privat)

Boutaleb og Rosslund (2024) anklager meg for å bruke «billige hersketeknikker» og «halvsannheter, antakelser og feilslåtte anklager» i mitt innlegg «Nei til ekstrem boikott» (Garnes-Lunde, 2024). Dette kan jeg ikke la stå uimotsagt.

Problemet med tilsvaret er at de etter mitt syn bekrefter sin ubalanserte posisjon gjennom dårlig kildekritikk og fortsatt manglende forståelse for jødiske perspektiv. Blant annet henviser de til en nyhetsartikkel som forteller at «mer enn 90 sivile er blitt drept». Men der journalistene i artikkelen spesifiserer at dette er ubekreftet statistikk fra Hamas (Wikan & Waaler, 2024), gjengir Boutaleb og Rosslund dette som sikre tall. Er det i tråd med god akademisk praksis å bygge sin fremstilling utelukkende på uttalelser fra en terrororganisasjon?

Mangelfull kildekritikk

At Boutaleb og Rosslund på grunnlag av tall fra Hamas antar at alle døde er sivile, støtter ikke deres troverdighet. Selv om vi ikke sikkert kan vite hvor mange Hamas-krigere som er drept, og vi derfor må forholde oss til antakelser, har seriøse

organisasjoner gitt oss anslag som sannsynliggjør at mange av de døde i krigen er stridende, slik jeg skrev i mitt første innlegg. Det er derfor nedrig å insinuere at min gjengivelse av anslag er uten grunnlag. Et vell av kilder sannsynliggjør at mange tusen Hamas-krigere er blant de drepte i Gaza. Slike «antakelser» må også Boutaleb og Rosslund forholde seg til.

Poenget mitt er ikke å fastslå at dette var et legitimt eller ublodig angrep. Men jeg synes det er sjokkerende at Boutaleb og Rosslunds kildekritikk er så mangelfull at de uten forbehold anvender tall fra Hamas når disse ikke skiller mellom sivile og stridende. Det er mulig å være kritisk til Israels bruk av tunge våpen mot stridende i tett befolkede områder uten å demonisere Israel og fremstille det som om de bomber sivile uten mål og mening.

Ingen bærekraftig løsning

Det er videre oppsiktsvekkende at Boutaleb og Rosslund ikke forholder seg til at en ikke usannsynlig konsekvens av BDS-bevegelsens krav om tilbakevending er drap på eller fordrivelse av jødene i Israel (se Garnes-Lunde, 2024). Palestinerne som ble fordrevet i 1948, trenger en god og varig løsning for bosetting, samtidig som Israel bør imøtekomme den palestinske befolkningens behov for en statsdannelse som sikrer deres rettigheter. Bærekraftige politiske løsninger må likevel også sikre at jødene i Israel kan leve gode og trygge liv. Det vil ikke være tilfelle dersom BDS-bevegelsen får gjennomslag for sitt krav om tilbakevending.

Vi kan være kritiske til Israels håndtering av egne minoriteter – det er også jeg. Likevel mener jeg det er gode grunner til å opprettholde Israel som et tilfluktssted for jøder og dermed en jødisk stat. Ikke minst arabiske lands håndtering av jødene viser at de aldri er helt trygge der de er en minoritet. Det må være et mål å arbeide for både en trygg jødisk stat og en trygg palestinsk stat. Å kaste jødene til ulvene er derimot ikke noen holdbar løsning. Forslagene Boutaleb og Rosslund legger for dagen, er ensidig propalestinske, rammer den jødiske befolkningen og er etter mitt syn lite hensiktsmessige for å skape fred i regionen. Enda viktigere i denne sammenheng: Løsningsforslagene kan slett ikke danne grunnlag for en politisk kurs for Psykologforeningen.

Tror Boutaleb og Rosslund virkelig at jøder i Norge, som ofte har sterke bånd til Israel gjennom slekt, venner og sin jødiske identitet, vil gå til psykologer som ikke synes å bry seg nevneverdig om de syv millionene jøder i Israel fordrives eller drepes som en konsekvens av tilbakevendingskravet? Jeg tror i alle fall det vil virke fremmedgjørende og svekke vår profesjons legitimitet dersom foreningen vedtar slik politikk og tar tydelig parti i en konflikt som er så sammensatt og komplisert som denne.

Til sist: Mitt hovedpoeng er ikke å overbevise Boutaleb og Rosslund om at vi skal være enige om alle vurderinger av konflikten eller mulige handlingsalternativer. Tvert imot mener jeg uenigheten viser tydelig hvorfor en fagforening bør vise tilbakeholdenhet, og følgelig ikke ensidig sanksjonere en av partene i konflikten. Konflikten er for kompleks til å møtes med enøyde løsninger.

Merknad: Garnes-Lunde er vikarprest i et kirkesamfunn som driver kirkelig arbeid i Israel.

TEKST

Eirik-Kornelius Garnes-Lunde

KONTAKT: eigalu@hotmail.com

+ Vis referanser

Boutaleb, N. & Rosslund, M. (2024, 17. juli). En arrogant anklage om terrorstøtte.
. <https://psykologtidsskriftet.no/debatt/2024/07/en-arrogant-anklage-om-terror-stotte>

Garnes-Lunde, E. K. (2024, 4. juli). Nei til ekstrem boikott.
<https://psykologtidsskriftet.no/debatt/2024/07/nei-til-ekstrem-boikott>

Wikan, V. S. & Waaler, I. E. (2024, 13. juli). 90 personer meldt drept: - Jeg kan ikke tro jeg fremdeles er i live.
. <https://www.nrk.no/urix/israel-angrep-flyktningleir-i-gaza-1.16963802>